

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 123.835 van 3 oktober 2003
in de zaak A. 137.441/X-11.437.**

In zake :

Monique QUINAERT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat S. CRIEL,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Voskenslaan 107

tegen :

de gemeente MERELBEKE,
die woonplaats kiest bij
Advocaten I. LARMUSEAU, P. DE SMEDT en
B. ROELANDTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Visserij 157A.

tussenkommende partij :

de n.v. DE BIEKORF,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Y. LOIX,
kantoor houdende te 2018 ANTWEPREN,
Mechelsesteenweg 33.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Monique QUINAERT op 2 juni 2003 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 21 maart 2003 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merelbeke waarbij aan de n.v. DE BIEKORF de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een handelsconstructie met omliggende parkeergelegenheid op een perceel gelegen te Merelbeke, Hundelgemsesteenweg 25, kadastraal bekend Sectie A. nr. 184Z6;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 16 september 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 september 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. VAN ACKER die, loco Advocaat S. CRIEL, verschijnt voor verzoekster, van Advocaat B. ROELANDTS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat J. BALLY die, loco Advocaat Y. LOIX, verschijnt voor de tussenkomen partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. DE BIEKORF met een verzoekschrift van 30 juni 2003 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussen- komen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de tussenkomen partij op 14 maart 2003, na intrekking van een eerder verleende stedenbouwkundige vergunning, een aanvraag heeft ingediend tot stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een handelsconstructie met omliggende parkeergelegenheid op een perceel gelegen te Merelbeke, Hundelgemsesteenweg 25, kadastraal bekend sectie A, nr. 184Z6; dat deze vergunning op 21 maart 2003 werd verleend door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merelbeke; dat het terrein volgens het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan Gentse en Kanaalzone is gelegen in woongebied en binnen het beheersingsgebied van het bijzonder plan van aanleg "stationwijk", goedgekeurd bij ministerieel besluit van 30 juni 1994;

Overwegende dat de verwerende partij ter terechtzitting verklaart afstand te doen van de exceptie die zij heeft geput uit de beweerde laattijdigheid van het beroep;

Overwegende dat voorts wordt opgeworpen dat de vordering niet ontvankelijk zou zijn wegens gebrek aan belang; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over die exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een

uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing van de bestreden beslissing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoekster, met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij beweert te zullen ondergaan als gevolg van de bestreden beslissing uiteenzet wat volgt :

"Het mag duidelijk zijn dat de omvang en de bestemming van het project, noch bestaanbaar noch verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving, in het bijzonder met de aanpalende percelen zoals dat van verzoekende partij.

Het gegeven dat twee andere aanpalende eigenaars hebben verklaard geen bezwaren te hebben bij het project doet hieraan geen enkele afbreuk.

De miskennen van de bestaande plaatselijke aanleg en de stedenbouwkundige voorschriften van het BPA Stationswijk leiden tot een ernstige aantasting van het bestaande woonklimaat en tevens tot een ernstige verzwaring van het rustig woongenot van verzoekster.

De realisatie en de uitbating van de handelszaak (kennelijk wordt een 7 dagen op 7 uitbating beoogd), inclusief de bijkomende verkeersdruk, maken het voor verzoekster onmogelijk om op een rustige wijze te genieten van haar eigendom en hebben zonder enige twijfel een ernstige aantasting van de waarde van haar onroerend goed tot gevolg.

Een realistische en volledige evaluatie van de aanvraag had de verwerende partij zonder meer moeten doen besluiten tot onbestaanbaarheid met de onmiddellijke omgeving en derhalve tot weigering van de vergunning.

Het feit dat aan de n.v. De Biekorf op manifest onwettige wijze vergunning werd verleend noopt verzoekster, die terzake over geen andere middelen beschikt, om haar rustig woongenot en woonkwaliteit te garanderen, tot aanwending van de schorsingsprocedure om de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bekomen. Enkel een annulatieberoep zou in deze dan ook ontoereikend zijn.";

Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partij voorhouden dat de uiteenzetting van verzoekster summier, stereotiep, vaag en algemeen is;

Overwegende dat luidens artikel 8, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten moeten bevatten

die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad van State met voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het voor de tegenpartijen mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen; dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift tot schorsing duidelijk en concreet dient aan te geven welk moeilijk te herstellen ernstig nadeel zij ondergaat of dreigt te ondergaan; dat de summiere en zeer algemene beweringen van verzoekster niet aan dit voorschrift voldoet; dat zij bijgevolg niet aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal veroorzaken;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. DE BIEKORF in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie oktober 2003, door :

de HH. E. BREWAEYS,
W. GEURTS,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

E. BREWAEYS.